

ARTS
CRAFTS

CATALOGUS
THREADS TENTOONSTELLING
MUSEUM
VAN
GELDEREN

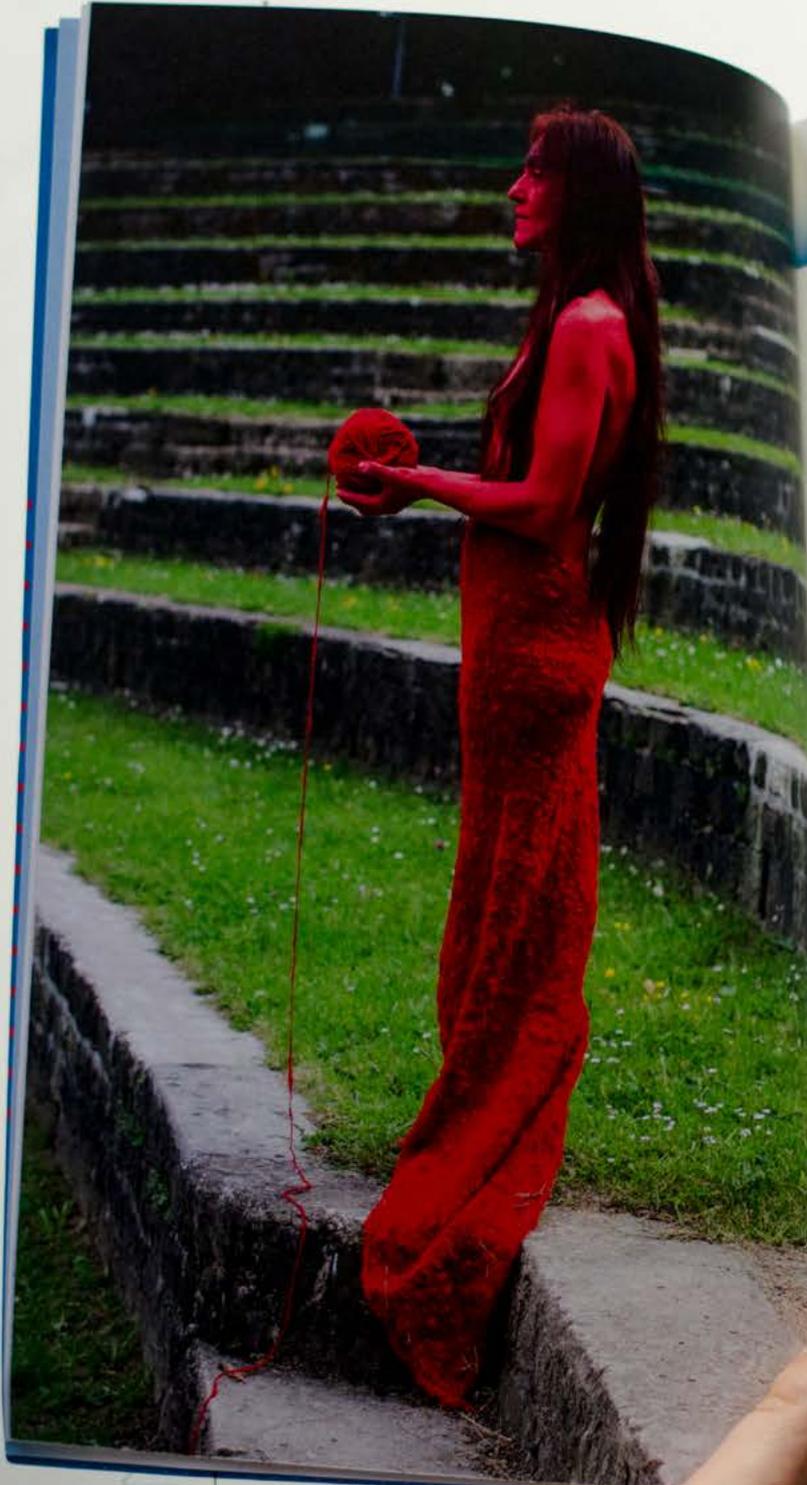
BUT

BUT

IND OU DSO P G AVE

METERS TO V. ZEENIYAU

4	Voorwoord (Arnhem, NL)	32
6	Inleiding (Arnhem, NL)	32
11	Faig Ahmed (1982 Baku, AZ)	57
13	Marie Julia Bollansée (1960 Pulderbos, BE)	8
15	Célio Braga (1963 Guimarães, BR)	900
17	Tiffany Chung (1969 Danang, VN)	9
19	Julie Cockburn (1966 Londen, UK)	30
21	Kyriaki Costa (1971 Nicosia, CY)	150
23	Ana de la Cueva (1968 Guadalajara, MX)	1560
25	Shezad Dawood (1974 Londen, UK)	30
27	Yael Davids (1968 Jeruzalem, IL)	760
29	Gluklya (1969 St.Petersburg, RU)	17
31	Nicholas Hlobo (1975 Kaapstad, ZA)	25
33	Merel Karhof (1978 Londen, UK)	53
35	Aisha Khalid (1972 Faisalabad, PK)	190
37	Fransje Killaars (1959 Maastricht, NL)	55
39	Kimsooja (1957 Tasgu, KR)	47
41	Monali Meher (1969 Mumbai, IN)	5
43	Christien Meindertama (1980 Utrecht, NL)	10
45	Almagul Menlibayeva (1969 Almaty, KZ)	745
47	Floor Nijdeken (1981 Apeldoorn, NL)	18
49	Barbara Polderman (1971 Wisch, NL)	-4
51	Saad Qureshi (1986 Londen, UK)	30
53	Chiharu Shiota (1972 Osaka, JP)	3
55	Berend Strik (1960 Nijmegen, NL)	14
57	Lin Tianmiao (1961 Taiwan, CN)	780
59	Bemco Torenbosch (1982 Assen, NL)	10
60	Project Draadkracht & andere evenementen	
62	Colofon	

MARIE JULIA BOLLANSÉE

PULDERBOS, BELGIË (1960)

Marie Julia Bollansée thematiseert in haar werk leven en dood en het ongewisse gebied hierussen. Opgeleid als beeldhouwer heeft zij zich vanaf eind jaren negentig vooral als performancekunstenaar geprofileerd. De overgang van beeldhouwen naar performance begon toen zij naast boetseren ook afdrucken ging maken van lichaamsdelen, van haar eigen lichaamsreeds op de huid. Kleur. Het leidde tot het aanbrennen van pigmenten rechtstreeks op de huid. Het op haar lichaam voelt voor de kunstenaar als een doorschijnende mantel. Een mantel die misschien meer blootlegt dan een onbeschilderd naakt lichaam zou kunnen doen.

Een constante in haar werk is het gebruik van draad, wol en gebreide voorwerpen. In 2003 maakte Bollansée haar eerste video-installatie in relatie tot de handmatige verwerking van draad. *Survival Knit* is de registratie van haar performance in de winkelende publiek dat kledingstukken keurde en aanpaste. Tijdens van het winkelen dreef zij lang, bijna meditatie, gebogen over haar breiwerk zonder enig oogcontact met de omringende bezoekers.

Bollansée gaat overwegend intuïtief te werk in haar performances. Zij vertrekt vanuit de locatie. De keuze voor de kleur die zij zal gebruiken komt eveneens in dit stadium tot stand. De kunstenaar benadrukt de spirituele werking van kleuren: elke kleur heeft een ziel. Rood staat symbool voor het begin van een nieuwe fase, een nieuwe stap binnen haar oeuvre. Wit symboliseert de dood. Blauw verbindt zij met reflectie, en aan de gedachte als het ware vanuit vogelvlucht alles te overzien en terug te kunnen kijken. Goud en zilver staan in haar werk vaak symbool voor de aarde en het fysieke lichaam.

Bollansée spint en vert de wol handmatig. Zij gebruikt hiervoor schapenwol, een spinnenwiel en natuurlijke pigmenten. "Spinnen is iets heel heilzaam, dat is beweging. Ondertussen kan het ook afsluiting bieden, contemplatie, zoals in een klooster. Het is een medicijn voor de melancholie", aldus de kunstenaar. Het breien wordt meestal uitgevoerd door haar moeder.

Red String toont de performance die Bollansée in 2013 uitvoerde in het Théâtre de Verdure op de Citadelle van Namen. Terwijl het publiek zich bevond op het centrale podium van dit openlucht theater, liep de kunstenaar in een rode gebreide jurk over de zittreden. De onbedekte delen van haar lichaam, haar gezicht, armen en borsten, waren met rood pigment gekleurd. In haar hand droeg zij een rode bol wol. Tijdens het op en aflopen van de trappen van het theater wikkeld zij een draad af en liet deze als een spoor achter zich. Hiermee wil Bollansée ons bewust maken van de vaak onzichtbare structuren in de samenleving. *Red String* brengt de klassieke mythe over Ariadne in herinnering. Zij zou Theseus een zwaard en een kluisen wol hebben gegeven om te ontsnappen uit het labirint; door het afwikkelen van de draad zou hij zijn weg terug kunnen vinden. Echter, het is niet deze mythe, maar de wandelingen door de Joodse wijk rond Rue des Rosiers in Parijs die haar inspireerden tot het gebruik van de rode draad in deze performance. Zij werd gegrepen door de uitstalling in etalages van kleine doosjes met rode draad, die een belangrijke rol spelen in Joodse tradities. De draden worden gedragen om de polsen, als geluksbrengers. Ook wordt de rode draad om grafstenen gewikkeld als een eerbetoon aan de oermoeder Channa.

Op zondag 18 mei 2014 voert Bollansée de performance *Wind* [Omwikkelen] uit in de museumtuin. In deze performance draagt de kunstenaar een door haar moeder gebreide lange blauwe rok. Op het videoscherm voor het museumruimte ziet de toeschouwer de moeder letterlijk de tijd 'verbreien'. Achter het raam zien wij hoe Bollansée een labirint maakt met de blauwe draad van haar kleed. Het werk thematiseert de bloedlijn tussen moeders, dochters, kleindochters. De draad verwijst naar de blauw lijkende aderen in het lichaam. De moeder geeft door het breien letterlijk gestalte aan de bloedlijn, de dochter gaat 'met de draad aan de haal'.

RED STRING

2013
Video 7,54 min, wol, lichaamsverf
Brekken van de kunstenaar
Brekwerk: Mij Hendrickx

WIND

2014
Performance museumtuin
Museum Arnhem

TENTOONSTELLINGEN (SELECTIE)

- 2014
 - *Skins*, Workshop, Antwerpen
 - *Tussentijd*, Crematoria Lochtuit en St Niklaas
- 2013
 - *Absence*, performance in (S)omni (Hide&Show), Error One, Parnotabank, Brussel
 - *White Matters*, Eva Steynen, Deviation(s), Antwerpen
- 2012
 - *377 9°* Nails, performance in Moments Artistiques, Christian Aubert, Parijs

www.mariebollansée.be

CO LO FO

Deze publicatie verschijnt ter gelegenheid van de tentoonstelling *Threads*.
Textiel in kunst en design die van 14 maart tot en met 17 augustus 2014 wordt
gehouden in Museum Arnhem.

REDACTIE
Mirjam Weston

AUTEURS
Isabel Bisseling, Dennis Bouma, Femke Hogendijk, Eveline Hotsappel, Marie Stel,
Mirjam Weston

GRAFISCH ONTWERP
O.K. PARKING, Arnhem

DRIJKWERK
Editoo, Arnhem

FOTOGRAFIE
Marc Plum, tenzij anders vermeld

ISBN/EAN: 978-90-72861-53-5
Titel: *Threads*. Textiel in kunst en design
Uitgever: Museum Arnhem
Bibliografische imprint:
NUR-code: 644
NUR-omschrijving: Tentoonstellingscatalogi

Utrechtseweg 87
6812 AA Arnhem
t 31 (0)26 3775300
www.museumarnhem.nl

© artists, authors, Museum Arnhem, 2014

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in
a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic,
mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written
permission of the publisher.

MET DANK AAN
CULTUURFONDS PRINS BERNHARD / NETTY VAN DOORN FONDS
MONDRIAAN FONDS
SNS REAALFONDS

kHein Fonds
Stichting Niemeijer Fonds

  SNS REAAL FONDS

MUSEUM ARNHEM WORDT GESTEUND DOOR
Gemeente Arnhem
BGL
VGZ
AAA (Arnhem Arts Ambassadors)
VVMA

COLOFO

MARIE JULIA BOLLANSÉE

PULDERBOS, BELGIUM (1960)

Thematized in the body of work by Marie Julia Bollansée is Life and death and the uncertainty in between. While trained as a sculptor she presented herself as a performance artist since the late nineties. The transition of sculpting to performance started when she began to make prints of bodyparts, both of her own body and those of others. This led to putting pigments straight on the skin. Colour on the skin make the artist feel as if she is wearing a translucent coat. A coat that maybe discloses more than a unpainted nude body could.

A constant in her work is the use of thread, wool and knitted objects. In 2003 Bollansée made her first video-installation connected to processing thread by hand. SURVIVAL KnIT is the registration of her performance in the store of designer Walter van Beirendonck in Antwerp. While the shopping crowd tried on clothing, Bollansée sat there for three hours, almost meditating, bowed over her knitting without making any eyecontact with the surrounding visitors.

Bollansée's performances are mostly intuitive. She starts from a location and a colour to use. The artist emphasizes the spiritual action of colors: every color has a soul. Red symbolizes the beginning of a new phase, a next step in her body of work. White is the symbol of death. She connects blue with reflection and the ability to look at everything through the eyes of a bird and have the chance to take it back. Gold and silver are often the symbols for the earth and the body.

Bollansée spins and dyes the wool by hand. For this she uses sheep wool, a spinning wheel and natural pigments. About this the artist says: "Spinning is something healing, it is motion. While at the same time it offers a shelter, contemplation,

as in a cloister/nunnery. It is a medicine for melancholy". The knitting is most often done by the mother.

RED STRING shows the performance done by Bollansée in 2013 in Théâtre de Verdure in Namur. While the audience was standing on the central stage of this open air theatre, the artist was walking over the seats in a red knitted dress. The uncovered parts of her body, her face, arms and breasts, were painted red with pigment. She carried a red ball of wool. While walking over the seats she unwinded the thread, leaving a trace. With this Bollansée wants to make us aware of the invisible structures in society. Red strings brings in mind the classic myth of Ariadne. She gave Theseus a sword and a clew of wool to escape the labyrinth; by unwinding the thread he would find his way back. However, it was not this myth that inspired the artist to use red thread in this performance, but wandering through the Jewish district in Paris. She was grasped by the display of little boxes with red thread, which are important in the Jewish traditions. There is also a tradition of winding red thread around gravestones as a mark of honor to the primeval mother Channa.

Bollansée performs WIND in the museum garden. In this performance the artist wears a long blue skirt, knitted by her mother. On a video screen in front of the museum window the viewer can watch her mother literally 'spreading' time. Behind the window we can see how Bollansée creates a labyrinth with the blue thread of her dress. The performance thematizes the bloodline between mothers, daughters, granddaughters. The thread refers to the blueish veins in the body. By knitting the mother literally gives a shape to the bloodline, the daughter 'takes of with the wire'.

Mirjam Westen
translation by Anais Bollansée